

دو تبصره بر دو نوشته

دروغ شاخدار:

در صفحه اول هفته نامه شماره ۷۷۰ امید چاپ ایالت ورجینیای امریکا، با بسیار وقاحت و بی احترامی وفات اعلیحضرت محمد ظاهر شاه، پادشاه افغانستان (۱۹۳۳-۱۹۷۳) را اعلان نموده اند. و در صفحات داخل جریده مذکور از قلم دو نفر آدم گونه های افغان بر پادشاهی که چهل سال حارس ناموس کشور و ناموس خواهر و مادر این دو فرزند ناخلف بوده است، با بسیار بی احترامی به سویه بسیار پائین و قبیح تبصره هائی صورت گرفته که مایه خجالت و اندوه هر خواننده حقیرست و هر افغان اصیل میگردد.

هفته نامه امید سالهاست، که با دروغ و دروغ بافی عادت دارد و ازین نوع دروغ ها برابر به موی سر گفته است، ولی این دروغ، دیگر از آن دروغ های شاخداربست که جناب آقای کوشان منحیث مسؤول این نشریه باید از نوشتن آن فوق العاده خجالت بکشد و از جبینش عرق شرم فرو ریزد.

به مجرد خواندن این شایعه دنی و نامردانه، من فوراً با یکی دو تن از اعضای خانواده سلطنتی به تماس شدم و جوایب معلومات گردیدم. این منابع از مشکلات صحنه اعلیحضرت بابای ملت ذکر کردند و آنرا پریشان کننده خوانند، ولی این شایعه جریده امید را دروغ محض پنداشتند.

من بیاد آن روز هائی افتادم که همین اعلیحضرت پادشاه افغانستان، سه تن از نویسندگان این جریده را که سالها در نوشته های شان در باره اعلیحضرت و خانواده ایشان سخنهاي ته و بالا گفته و نوشته بودند، در یکی از جلسات روم دعوت نمود. اینها عبارت بودند از سید مخدوم رهین، محمد سعید فیضی و محمد قوی کوشان. آنها در این اجلاس که برای یافتن راه حل معضله افغانستان و اقدام برای امکانات برگزاری لویه جرگه اضطراری انعقاد یافته بود، اشتراک کردند. آنها چه رسد به پا، که به سر دویدند و به حضور پادشاه رسیدند. کوشان نه تنها دستان اعلیحضرت را بوسید، بلکه آنرا به چشمان خود مالید. و هر سه از اعلیحضرت التجاء کردند که با ایشان یک عکس یادگاری بگیرند و آن عکس را هر کدام شان به خویشاوندان و اقارب و دوستان خویش به افتخار نشان میدادند ولی امروز آقای کوشان خجالت نمیکشد و آن ریش سفید بزرگ افغانستان را که الحمدلله حیات دارند، می کشد و خبر مرگش را به حیث دروغ شاخداری با بسیار دنائت نشر میکند. لعنت بر تو ای فرزند ناخلف و بی حیای افغانستان!!!!

معافیت جنایتکاران و جانیان جنگی افغانستان :

در سایت رادیو بی بی سی نوشته ای را تحت این عنوان " شرکت کنندگان در جنگهای افغانستان از تعقیب قضائی معاف شدند" خواندم، که اینک با شما خوانندگان عزیز یکبار دیگر می خوانم و با هم بر آن تأمل می کنیم:

ولسی جرگه افغانستان طرحی را تحت عنوان "مصالحه ملی" تصویب کرده که بر اساس آن، جناحهای درگیر در جنگهای داخلی این کشور، از تعقیب قضایی در امان خواهند بود.

طرح موسوم به "مصالحه ملی" که دارای یازده بند است، از سوی یک کمیسیون ۹ نفره اعضای مجلس نمایندگان ارائه شد و بعد از بحث های طولانی، به تصویب رسید.

محمد محقق سخنگوی کمیسیون ارائه کننده این طرح گفت بر اساس "طرح مصالحه ملی"، باید برای تمام جناحهای سیاسی افغانستان، ضمانت روانی وجود داشته باشد.

در طرح معافیت گروههای درگیر در جنگهای داخلی افغانستان آمده است، که باید تمامی جناحهای درگیر در جنگهای سه دهه اخیر، از هر نوع تعقیب قضایی و حقوقی در امان باشند.

با دیدن این نوشته آدم راستی، راستی شاخ می کشد که چطور این وکلاء اگر واقعاً نمایندگان مردم استند؟ میتوانند خون دو میلیون شهید این وطن را، بیدست و پا شدن و معیوب گردیدن حدود نیم میلیون انسان این کشور را و دربردی هفت میلیون آواره و بی وطن را بر این جنایتکاران و جانیان بیخشنود و فیصله کنند، که این خائنین منبعده از هرگونه تعقیب قضائی در امان بوده و بر جنایات شان خط اغماض کشیده شود.

من حدس می‌زنم که اینها از آغاز میدانستند، که یک روزی، روز بازخواست خواهد رسید و مجبور خواهند شد از اعمال خجالتبار و از خیانات و جنایات و دزدی‌های کوه‌آسای خود در برابر ملت افغانستان پاسخ گویند و در پشت میز محاکمه قرار گیرند و مجازات گردند و ممکن سالیان درازی در زندان‌های عدالت بی‌بوسند. به همین خاطر تلاش کردند به هر قیمتی که باشد خود را برای شمولیت در ولسی جرگه کاندید کنند و با هزار فتنه و نابکاری بحیث وکلای مردم در آن مؤسسه ملی داخل شوند که موفق هم شدند و امروز متأسفانه از مردم افغانستان نمایندگی میکنند. ولی خوف و هراس‌شان آنوقت تشدید یافت که راپور گزارش "مؤسسه نظارت بر حقوق بشر" ملل متحد در یازدهم جنوری همین سال به دولت افغانستان و رسانه‌های جمعی مخابره شد و بر محاکمه جنایت‌کاران و مسؤولین و عاملان تباہی و ویرانی افغانستان اصرار ورزید.

همان بود که ربانی، سیاف، دوستم، محقق، و جانیان دیگر تنظیم‌ها و اعضای احزاب خلق و پرچم که متهم به دست داشتن در جنگ‌های خونین سه دهه گذشته افغانستان و تباہی و ویرانی کشور مخصوصاً ویرانی کابل و قتل شصت هزار باشنده آن هستند، و در ولسی جرگه فقط به منظور داشتن معافیت پارلمانی شامل شده‌اند، دور هم جمع شدند و طرح چنین یک منشور ننگین و خائنانه را ریختند.

همه میدانیم که اکثریت این جنایتکاران در سمت‌های بلند دولت و در کرسی‌های پارلمان کشور حضور دارند و میتوانند هر روز و هر زمانیکه بخواهند چنین طرح‌های خائنانه را پیاده کنند و تلاش نمایند خود را از تعقیب عدلی و قضائی نجات دهند. ولی ملت افغانستان بیدار است و نمی‌گذارد خائنی چند به خون میلیون‌ها فرزند این کشور بازی کنند. و برای اینها به جرئت ابلاغ می‌شود که آنهایی که در پای چنین طرح خائنانه، امضاء نموده‌اند بر علاوه پاسخ از جنایات دیگرشان از این جنایت بخصوص هم به ملت افغانستان جواب گو هستند. و ممکن روزی فقط بخاطر همین امضاء به پایه دار فرستاده شوند. ان شاء الله!! باید افزود که خون چنین خائنین ملی مباح است. در زبان عربی به این عناصر "مفسد الارض" و "مباح الدم" گویند. (مباح به معنای حلال و دم به معنی خون است)

یکی از وکلا بنام محقق که بوکالت از دیگران در یک مصاحبه رادیویی سخن میگفت، اظهار داشت که در جنگ نان و حلوا بخش نمی‌شود، بلکه مرمی فیر میشود و انسان کشته میشود. برای این جناب توضیح می‌شود که در زندگی عادی هم جانیان و آدم‌کشان به پنجه قانون سپرده می‌شوند و همین‌طور جانیان جنگی که اسپران را به "رقص مرده" و امیداشتند و یا بفرق‌شان می‌کوبیدند، به زن و فرزند مردم تجاوز میکردند، دارائی عامه و فردی را چور و چپاول می‌نموده‌اند، طبق منشور ملل، نباید از پنجه قانون امان داده شوند.

این جناب در یک مصاحبه دیگر خود میگفت آنچه تنظیمش (گروه وحدت) در کابل بر اسپران و مردم کابل روامیداشت بوی تعلق ندارد زیرا او در کابل نبود و در مزار شریف اقامت داشت. واه واه به این دلیل و این برهان قوی!!! او که امور سیاسی تنظیم را عهده دار بود، در یک فاصله جغرافیائی ۴۰۰ کیلومتر از مرکز جنایت خود را برائت میدهد؟

وکلای ولسی جرگه از روزی که با جانیان جنگی زیر یک سقف دور هم جمع شده‌اند، بجز در غم خود بوده مردم بیچاره را، آن مردمی را که یا به رضا و یا به زور و جبر به اینها رای داده‌اند، بفراموشی سپرده‌اند. وکیل صاحبان شب و روز در فکر و در صدد آنند که چه وقت معاش‌شان زیاد میشود، موتر و موتران به اختیارشان گذاشته می‌شود و برای هر کدام‌شان محافظین مسلح گماشته می‌شوند.

لطفاً به اعلان ذیل توجه بفرمائید که شورای ملی با سران تنظیم‌ها، جنگسالاران و تفنگسالاران‌شان چه عیش و عشرت دارند:

ریاست عمومی اداری ولسی جرگه و مشرانو جرگه جهت پذیرایی مهمانان داخلی و خارجی به ۲۲ قلم خوراکیه باب آتی الذکر ضرورت دارد:

چای سیاه اعلائی قطی ۲۰۰ گرامه ۲۰۳۲ قطی

چای سبز اعلائی قطی ۲۰۰ گرامه ۲۰۳۲ قطی

هیل چای ۱۰۰ کیلو

نقل اعلائی بادامی ۷۲۰ کیلو

چاکلیت اعلائی ۱۷۳۲ کیلو

مغز بادام اعلائی ۱۳۶۰ کیلو

بسکت اعلائی قطی ۱۰۰ گرامه ۱۳۵۴۰ قطی

کشمش سبز اعلائی ۹۸۴ کیلو

پسته اعلائی خندان ۹۸۴ کیلو

قهوه اعلائی بوتل ۲۰۰ گرامه ۱۳۴۴ بوتل

شیر خشک اعلی قطی ۲۰۰ گرامه ۶۶۰ قطی

مغز چهار مغز اعلی ۷۰۰ کیلو

نخود وطنی ۱۱۰۴ کیلو

قند خشتی ۱۰۳۲ کیلو

آب معدنی کارتن ۲۴ بوتله ۵۲۰۸۰ بوتل (حتماً از این آب معدنی بوتلی برای لت و کوب نمایندگان واقعی مردم، که

جنایت کاران لمیده در ولسی جرگه را افشاء می نمایند، استفاده خواهد شد)

کاغذ توشی پبیر عربی ۸۳۶ قطی (حتماً عبدالرسول خان سیاف فرمایش داده است)

بوره ۱۲۰ کیلو

سابون دست شویی اعلی ۱۰۸۰ کیلو

دستمال کاغذی ۳۹۲۰ قطی .

لیست بالا از نوشته شاغلی وطن پور نقل گردیده است.

هر مطالعه کننده این سطور که ذره ای هم از درد هموطنان بی چاره خود آگاهی دارد، بدون اندک تأمل گریه سر میدهد و بر وکلای باصطلاح منتخت خود نفرین می فرستد.

اگر از نظر حقوقی به مصوبه مورخ ۳۱ جنوری ۲۰۰۷ ولسی جرگه دقت شود، باید گفت که درست است که طبق قانون اساسی ولسی جرگه صلاحیت دارد قانون طرح کند، ولی در هیچ یک ماده قانون اساسی برایش صلاحیت داده نشده است، که جانپان جنگی و جنایتکاران را با تصویب یک لایحه دلخواه در حالیکه تعدادی از اعضای آن جرگه خود به جنایات جنگی متهم هستند، خود را مورد عفو قرار دهد.

از طرف دیگر نباید فراموش کرد که اگر در یک طرف جانپان جنگی قرار دارند، در طرف دیگر قربانیان جنایات جنگی قرار دارند. حقوق این ها "حق العبد" است و هیچ مرجع و لو رئیس دولت صلاحیت ندارد، این حق را ببخشد.

وکیل صاحبانی که وجدان پاک ندارند، میخواهند با این حرکت غیر قانونی برای خود "چک سفید" بدست آرند و در آینده نیز دست از اتلاف حقوق مردم برندارند و بر غندی خیر تکیه داشته باشند.

پایان